

Lehtien rahoitus

Kotimaiset tieteelliset lehdet ilmestyvät tällä hetkellä enimmäkseen painettuina. Osalla on rinnakkainen avoin verkkoversio, osa julkaisee artikkeleitaan kirjastoille maksullisten [Elektra](#)- ja [Edilex](#)-tietokantojen kautta. Avoin julkaiseminen on kuitenkin yleistymässä kaikilla tieteen- ja oppialoilla, mikä on myös lehtien kannalta myönteinen asia: avoin julkaiseminen nostaa lehden näkyvyyttä ja vaikuttavuutta.

Rahoituksensa lehdet saavat tällä hetkellä pääasiassa kolmesta lähteestä. Moni tieteellinen seura tukee oman alansa julkaisua osoittamalla osan jäsenmaksutuotoistaan lehden toimintaan; myös tilaajamaksut ja valtionavustus ovat tärkeitä lehtien toiminnan mahdollistajia.

Seuroilla on kuitenkin myös muuta kuin julkaisutoimintaa, ja yhä useammalla lehdellä on yhä vähemmän tilaajia. Valtionavustuksella ei voi kattaa kaikkia julkaisemisesta koituvia kuluja. Avoimeen julkaisemiseen siirtyminen on vaikeaa, jollei mahdotonta, tällä hetkellä vallitsevan rahoitusrakenteen puitteissa.

Kansainvälisissä konteksteissa yleistyneet kirjoittajamaksut eivät pienellä kielialueella ole realistinen vaihtoehto. Siksi rahoitusmallissa pyritään konsortiotyyppiseen ratkaisuun, jossa lehtien rahoitus kerättäisiin niiltä tahoilta, jotka hyötyvät lehtien avoimuudesta. Näitä ovat esimerkiksi tieteelliset kirjastot, yliopistot, ammattikorkeakoulut ja tutkimusrahoittajat.

Konsortiorahoitus on yleistymässä avoimessa julkaisemisessa myös kansainvälisesti, mistä hyviä esimerkkejä ovat [Open Library of Humanities](#) ja [Knowledge Unlatched](#) -projekti. Kotilava-hankkeessa pyritään kehittämään juuri Suomen oloihin soveltuva rahoitusmalli.

[Julkaisualusta ja rahoitusmalli](#)

[Kirjastot ja Kotilava](#)

[Kotilavan ohjausryhmä 2016–2017](#)

[Kotilava-rahoituspilotin lehdet](#)

[Kotimaisten lehtien merkitys](#)

[Pilotoinnin edellytykset](#)

[Tutkimusrahoittaja ja Kotilava](#)

[Työtila 1. Ohjausryhmän muistiot](#)

[Työtila 2. Kotilavan rahoitusmallin työsuunnitelma](#)
